

WOJEWODA ŚLĄSKI

NPII.4131.1.840.2022

Katowice, dnia 21 października 2022 r.

Rada Miasta Zabrze

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r., poz. 559 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LIV/787/22 Rady Miasta Zabrze z dnia 14 września 2022 r. w sprawie przyjęcia Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych dla Miasta Zabrze na lata 2022-2032, w całości, jako sprzecznej z art. 16b ust. 2 pkt 3 lit. c ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 2268 ze zm.), dalej jako: *ustawa*.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 14 września 2022 r. Rada Miasta Zabrze podjęła uchwałę Nr LIV/787/22 w sprawie przyjęcia Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych dla Miasta Zabrze na lata 2022-2032.

Załącznik do uchwały stanowi *Strategia Rozwiązywania Problemów Społecznych Miasta Zabrze na lata 2022-2032*, dalej jako: *Strategia*.

Jako podstawę prawną uchwały Rada wskazała m.in. art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 21 września 2022 r.

W toku oceny legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdził, iż została ona podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Na wstępie przyjdzie zauważyć, że zgodnie z przywołanym w podstawie prawnej uchwały art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy: *Do zadań własnych gminy o charakterze obowiązkowym należy:*

1) opracowanie i realizacja gminnej strategii rozwiązywania problemów społecznych ze szczególnym uwzględnieniem programów pomocy społecznej, profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych i innych, których celem jest integracja osób i rodzin z grup szczególnego ryzyka.

Na podstawie art. 16b ust. 1 gmina (a w jej imieniu, zgodnie z domniemaniem kompetencji przewidzianym w art. 18 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym - rada gminy) opracowuje strategię

rozwiązywania problemów społecznych. Natomiast elementy tej strategii zostały określone w art. 16b ust. 2 ustawy:

Strategia, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności:

- 1) *diagnozę sytuacji społecznej;*
- 2) *prognozę zmian w zakresie objętym strategią;*
- 3) *określenie:*
 - a) *celów strategicznych projektowanych zmian,*
 - b) *kierunków niezbędnych działań,*
 - c) *sposobu realizacji strategii oraz jej ram finansowych,*
 - d) *wskaźników realizacji działań.*

Z istoty wyżej wskazanej strategii wynika, że ma to być plan działania gminy, zmierzający do osiągnięcia celów ustawowych. Na podstawie przepisu art. 16b ust. 2 ustawy, organ stanowiący gminy obowiązany jest do określenia w treści ww. strategii wszystkich elementów określonych w pkt 1 - 3 tego przepisu, tj. diagnozy sytuacji społecznej, prognozy zmian w zakresie objętym strategią oraz określenia celów strategicznych projektowanych zmian, kierunków niezbędnych działań, sposobu realizacji strategii, a także jej ram finansowych i wskaźników realizacji działań.

Mając powyższe na uwadze, w opinii organu nadzoru, w treści załącznika do uchwały nie określono ram finansowych przedmiotowej Strategii. Rada ograniczyła się jedynie do wskazania w rozdziale 4 Strategii, zatytułowanym *Cele Lokalnej Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych*, potencjalnych źródeł finansowania w odniesieniu do każdego z celów strategicznych. Jednakże nastąpiło to nie poprzez wskazanie konkretnej kwoty, a poprzez rodzajowe określenie źródeł pochodzenia danych środków, takich jak np. środki z budżetu miasta, środki samorządu województwa czy środki z budżetu państwa.

Należy podkreślić, że strategia jako dokument planistyczny, powinna zawierać nie tyle źródła jej finansowania (tj. pochodzenie środków na finansowanie strategii), ale konkretne ramy finansowe - rozumiane jako planowana (szacowana, przewidywana) kwota środków (np. maksymalna), która będzie przeznaczona na realizację strategii w poszczególnych latach jej obowiązywania. W przeciwnym razie należy uznać, że Rada nie zawarła w Strategii obligatoryjnego elementu z art. 16b ust. 2 pkt 3 lit. c ustawy, a tym samym konieczne jest zakwestionowanie uchwały w całości.

Powyżej opisane uchybienie należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, a sprzeczność ta jest oczywista, bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od daty jego podjęcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; CBOSA).

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr LIV/787/22 Rady Miasta Zabrze, w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Z up. Wojewody Śląskiego

Iwona Andruszkiewicz
Wydział Nadzoru Prawnego - Zastępca Dyrektora
Wydziału Nadzoru Prawnego